

på hvorledes avanceforholdene som helhed har udviklet sig indenfor den pågældende varegruppe.

Udvalget har taget handelsministerens redegørelse til efterretning.

Under udvalgets drøftelser har der fra forskellige sider været rejst spørgsmål om at foreslå loven forlænget for et kortere tidsrum end sket i lovforslaget. Handelsministeren har heroverfor henvist til de i lovforslagets bemærkninger og i priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober d. å. givne udtalelser om, at det på grund af forholdenes omskiftelighed *indenfor den foreslåede gyldighedstid muligt kan blive påkrævet at stille forslag om ændringer i loven*, idet ministeren har tilkendegivet, at han kan tiltræde disse bemærkninger.

Som mindretal indenfor flertallet anfører *socialdemokratiets* udvalgsmedlemmer i betænkningen:

„Da priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober 1950 var en forudsætning for, at den tidligere regering foreslog prisloven uændret, og da handelsministeren i flertalsbetænkningen har erklæret sig enig i priskontrolrådets skrivelse, kan mindretallet stemme for lovens forlængelse som foreslået.

Mindretallet vil meget nøje følge prisudviklingen og administrationen af loven og agter om nødvendigt i lovens gyldighedsperiode at fremsætte forslag om ændringer i loven.“

Det *kommunistiske ændringsforslag* gik i hovedsagen ud på følgende:

1. Prislovens § 1, stk. 2, affattes således:

„Ved lovens administration skal det tilstræbes gennem kontrol med priser og avancer mest muligt at hindre prisstigninger, som rammer forbrugerne, og at nedsætte priser og avancer, som er for høje.“

2. I en ny efter § 7 indsat paragraf forbydes det uden forudgående samtykke fra priskontrolrådet at forhøje en vares pris eller at beregne en højere pris end den, der var lovligt gældende den 1. juli 1950.

3. I § 8, stk. 2, udgår 1. punktum („Såfremt konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, kan prisen ikke anses for urimelig“), og i 3. punktum udgår ordene „eller genindkøb“, så at der ikke ved afgørelsen af, om en pris er urimelig, skal tages hensyn til omkostningerne ved genindkøb af den pågældende vare.

4. I § 11 indføjes en bestemmelse, hvorefter registreringspligtige prisaftaler m. v. først får gyldighed, efter at de er prøvet og godkendt af priskontrolrådet.

5. I § 18 foretages en ændring, hvorefter der ikke *kan*, men *skal* pålægges bøde i tilfælde af, at en virksomhed viser